

AVANA-SF HÍRLEVÉL

2007. VI. évfolyam 8. szám (88.)

TISZTELT OLVASÓ!

E havi Hírlevelünk teljes terjedelmében a magyar tudományos fantasztikus művészet rajongóinak és alkotóinak szervezett országos találkozóról szól. E rendezvény otthona 1992 óta Salgótarján, ami azt jelenti, hogy 16 éve ebben a városban találkozhatnak a sci-fi szerelmesei, évente egy hétvégén.

Mostani Hírlevelünkben a rendezvény után íródott internetes blog bejegyzések, hozzászólások közül válogattam. Igyekeztem úgy egy csokorba gyűjteni a véleményeket, hogy abban helyet kapjanak a pozitív és a negatív vélemények és érzések, hogy az egyensúly, amely a világegyetemet is egybe tartja, itt is megmaradjon.

A rendezvényt 2007. július 20-án 13 órakor **Fenyvesi Gábor** alpolgármester nyitotta meg.

VÉGET ÉRT A HUNGAROCON 2007

A SCIENCE-FICTION KEDVELŐINEK XXVII. országos találkozója

MINDENK ELŐTT, GRATULÁLUNK PÁLYÁZATAINK NYERTESEINEK!

Az AVANA Magyar Tudományos Fantasztikus Művészetért országos Egyesület 2007. július 21.-én átadta a 2006-ban meghirdetett pályázatainak díjait.

1.

Képzőművészeti pályázat, "Avana hajnala"
témaadással: 15 pályázótól 25 db alkotás érkezett a pályázati kiállításra

Az Avana Egyesület I díjra érdemes alkotást nem talált.

II. helyezett: **ZILAH BOGLÁRKA** (Miskolc)

III. helyezett: **BALLA ATTILA** (Felsőzsolca)

2.

A "Preyer Hugo emlékére" novellaíró pályázatra
47 alkotótól 68 db írás érkezett

I helyezett: **TÓTHNÉ BARANYAI JUDIT**
(Bölcske) az "Úton hazafelé..." c. művéért

II. helyezett: **K. VARGA BEÁTA** (Sülysáp) a
"Hogyan Őlne Jung?" c. alkotásáért

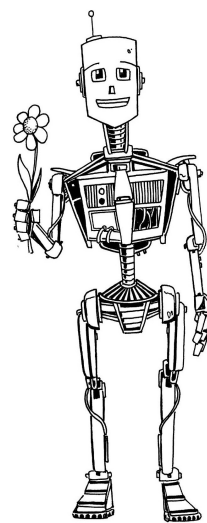
III. helyezett: **MARON TIBORNÉ** (Pusztavám)
"Az 1-es számú Édenkért" c. novellával

3.

Zsoldos Péter-díjat kapott

ANTAL JÓZSEF: Diagnózis c. **regénye**
(AGENDA Kiadó)

LŐRINCZ L. LÁSZLÓ: Ítélet a Paradicsomban c.
novellája (GALAKTIKA Magazin)

Pilcz Roland illusztrációja a képregény kiállítás egyik darabja.

EGY KIS HUNGAROCON „TÖRTÉNELEM”

A VEGA Magyar Sci-fi Egyesület tervezte, és 1980-ban rendezte meg első alkalommal az európai találkozót mintájára a HUNGAROCON-t, amely a magyar sci-fisek találkozója kívánt lenni. A VEGA Egyesületnek 1988-ban sikerült elérnie, hogy Budapesten rendezték meg az európai sci-fi találkozót az EUROCON-t.

Mivel a '80-as évekre jellemző volt a pezsgő sci-fis klubélet, a HungaroCon hagyománya lett az a rend, hogy minden páros évben Budapesten, míg a páratlan számú években, egy vidéki városban rendezték a találkozót.

Így volt ez egészen 1991-ig, amikor az épp soron következő vidéki klub, anyagi okok miatt, vissza nem adta, az előző évben elnyert rendezési jogot.

Sokaknak okozott csalódást, hogy 1991-ben elmaradt a HungaroCon.

Preyer Hugo a Vega Egyesület titkára és Horváth Sándor az Egyesület elnöke 1992-ben adta meg a jogot, hogy Salgótarjában rendeztessék meg az országos találkozót. A rendezvény nagyon jól sikerült és a helyszínen akkor megtartott közgyűlés úgy határozott, hogy 1993-ban, amennyiben a város vállalja, szeretnék, ha a HungaroCon ismét itt kerülne megrendezésre.

A Vega Egyesület 1993-ban megszűnt, a HungaroCon előtt két héttel, tragikus hirtelenséggel elhunyt Preyer Hugo. Így történt, hogy a HUNGAROCON rendezési joga Salgótarjában maradt.

A 2007-ES HUNGAROCONRÓL BESZÁMOL: HONFY ÁGNES ILONA

Villámgyorsan meg gondoltam magam azt illetően, hogy szárazabb hangú, ám felettebb informatív beszámolót írjak az elmúlt három napról, amikor is a XXVII. Hungarocon, a sci-fi (és mint hamar kiderült: nem csak a sci-fi) kedvelőinek országos találkozója zajlott le. Ahhoz túl jól éreztem magam, hogy most meg holmi "szárazabb hanggal" kommentáljam a rendezvényt.

Akik rendszeres con-járók, azt mondják, idén kevesebben voltak, mint tavaly. Ezt el kell hinnem nekik, saját összehasonlítási alapom nem lévén, hiszen én most először jártam a Hungaroconon. Talán a péntek déli hőség tartott vissza többeket a korábbi indulástól, vagy még ledolgozták a munkanapot, így sokan az aznap esti tábortűzre vagy csak másnap reggelre érkeztek meg.

Be kell valljam, a megnyitóról én magam is hiányoztam, csupán az azt követő író-olvasó találkozóra sikerült odaérnem, melyet "balfrász" Antal József mellett szerénységem neve fémjelzett. Kissé tartottam ettől a találkozótól (talán érződött is az első percekben), mivel egyrészt nem vagyok kimondottan sci-fi író, másrészt Antal Józseffel a lényegét tekintve jobbára annyi bennünk a közös, hogy mindketten történeteket vetünk papírra. De az a csöpp aggodalom is feleslegesnek bizonyult, mert hogy meglepően jól alakult ez a közös író-olvasó találka, és igen kellemes hangulatot teremtett a háromnapos program folytatáshoz.

Volt itt azután e három nap alatt tudomány nagykanállal, azaz nagy képletekkel, mégpedig Garzó Lászlónak a

relativitáselméletéről szóló előadásán. A tudományos megközelítést ezotéria fűszerezte, amikor Máté Imre a folyamatos élet lehetőségét fejtegette az elméleteit több-kevesebb kétkedéssel fogadó hallgatóságnak; illetve Szincsik István révén, aki bármikor szívesen szóba hozta választott témáját már a magyar ősvallásról vasárnap tartott előadása előtt is. A "30 éves a Star Wars" c. programponthoz felhőtlen szórakozást ígért, Trethon Judit jellegzetes előadásmódja pedig ezt maradéktalanul biztosította is, még egy a Star Wars-ot kevésbé ismerő emberke számára is, amilyen én vagyok. Hasonlóan szórakoztató irodalomtörténeti összefoglalót kaptunk Bihari Pétertől, aki nemcsak a sci-fi jövőjéről, hanem a legváltozatosabb idézetekkel megtámogatva annak múltjáról, a közönség hathatós bevonásával pedig a jelenéről is beszélt.

Ahogy egyeseknek a péntek, úgy nekem a vasárnap maradt ki a programból. Az utolsó nap eseményeként jórészt újabb író-olvasó találkozók követték egymást, ezeket majd valakivel szépen elmeséltetem magamnak. És szintén kihagytam a maradék két nap alatt ilyen-olyan okok miatt néhány előadást is. De ne kódósítsak már, hogy "ilyen-olyan okok", igaz? Jó, jó, akkor ezt is elárulom: hiába, olyan csábító tudott lenni, hogy az ember minden mást félretéve megálljon beszélgetni régi vagy új ismerősökkel...

A beszélgetések azután az éjszakába nyúlóan folytatódtak a tábortűz mellett és a szálláshelyet adó kollégium szobáiban is. Hogy a Hungarocon kisebb méretű lett, az az egész rendezvényt tekintve nyilván nem épp a legnagyobb öröm a szervezők és a résztvevők számára, de az is igaz, hogy akkor és ott este nekem jól esett a családi hangulat, ami ezzel a kisebb mérettel járt.

(<http://gportal.hu/portal/abyss-magazin/>)

KÉPREGÉNYEK A HUNGAROCONON

A HungaroConon az Avana Egyesület a pályázati kiállításon túl képregény kiállítást is rendezett. Ezúton mondunk köszönetet azoknak az alkotóknak, akik külön e rendezvényre készítették el alkotásaikat.

A kiállításon az alábbi alkotók műveit tekinthették meg a látogatók:

Ács Zsolt: „Warfull”; Tolvajok, A leghosszabb utazás (*Garzó novellából*);

Dóri Glória: Igazság (*Garzó novellából*)

Irimi Zsuzsanna: Szentjánosbogarak (*Lőrinczy novellából*); Kakaó ősszel (*Maruzs novellából*)

Kuklis István: Mind ott voltunk; A rajzoló; A farkasok holdja; Tévedés; Turista lány; A bajkeverő; Hazafelé; Rejtélyek sikátora; A látogatás;

Pilcz Roland 12 illusztrációja

<http://laszlozoltan.freeblog.hu/archives/2007/07/23/alkonyzona/>

alkonyzóna hétfő 2007. július 23.

Salgótarján mintha a Hiperballada futuroszozializmusából lépett volna ki. A hegyek közé szorított kockaházak egy olyan jövőnek épültek, ami nem jött el, és most ott állnak egy alternatív univerzum peremén, lakóik leengedett redőnyök mögött várakoznak, hogy valamelyik valóság befogadja a várost. Salgótarján nem látszik igazán birtokbavettnek.

A HungaroCon csaknem ugyanolyan, mint kilenc éve láttam: aggasztóan kevés látogató, szinte teljes érdektelenség - még a művházon sem jelölte semmi, hogy elvileg itt gyülnének össze a hazai sf-rajongók. Ez, meg mondjuk egy Dolák-Saly Róbert-szerű fickó performansa a magyar ösvallás Atlantiszon át a Szíriuszig tartó történetéről nem sok reményel tölti el az embert.

Az alkonyzónában az sf olyan, mint maga a város.

Kommentek:

sayed: 2007. 07. 23. 10:32

De jó megfogalmazás! Ahogy hazaértem, én pl jól neki is estem a képek átváltozásának, hogy tükrözze valahogy az érzést, amit bennem keltett ST. Olyan jelenben megrekedt műltszerű dolog, mintha egy régi filmszalagot nézegetne az ember. Tényleg nagyon fura volt, de jó.

whoisnot: 2007. 07. 23. 10:46

Az a baj a Salgótarjánban megrendezett HungaroConnal, szerintem legalábbis, hogy Salgótarjánban rendezik meg. :) Bp.-ről pl. két és fél óra vonatút csak oda (esélyesen kánikulában), össz. ötezer forint utiköltség (esetleges belépőt, étkezést stb nem számítva), egy teljes nap kiesése - nem a legjobb kombináció a látogatócsalogatásra.

Alex Bates: 2007. 07. 23. 11:51

99-ben pontosan ugyanilyen benyomásaim voltak úgy a városról, mint a CON-ról. Ráadásul a háttérben csendben üldögélve abban a mérsékelt szerencsében részesülhettem, hogy több díj nélkül maradt önjelölt zseni beszélgetésnek álcázott fájdalomkiáltásait is végighallgathattam. (Nem volt menekvés, a folyosókat, a budit is megtöltötték...)

Azóta is nagyon sajnálom úgy az Avanásokat, mint Ildikót: áldozatos munkájukért egyszer már valami jobbat is kaphatnának...

kine: 2007. 07. 23. 19:01

Lehetnék akár elfogult is, hisz én "Alkonyzóna" bennlakásosa vagyok...de majd megpróbálok elvonatkoztatni.

Gondoltam szétnézek már ki milyen élménybeszámolókkal dúsítja a hálót a Hungarocon-al kapcsolatban. Majd kezdeti lelkesedésem kezdett átcsapni meglepődésbe, végül pedig elérkezettnek láttam az időt arra, hogy előbújjak a számomra kijelölt elredőnyözött betontömbből és üveges szemű zombiként rémítgessem a "Nagyvárosi paradicsomokban élő, modern, egyeneshátú népeket".

Szomorúan látom, hogy valahogy képtelenség elvonatkoztatni Salgótarján szocreál mivoltától. Igen, itt ez épült X ideje. Nincsenek romos faragott házak. Nincsenek zajos bevásárlóközpontok minden sarkon, nincsenek exkluzív éttermek (ahol minden aranyból van). Igen, az itteniek mások. Aki nincs itt, az csak kritikát tud dobálni, ha meglátja. Olyan ez mint a fotózás, csak egy pillanat, a teljesség igénye nélkül. Vagy egy könyvborító...Továbbá igen: Salgótarján mindentől messze van, de ezzel az erővel Pécs vagy akár Békéscsaba is. Minden nézőpont kérdése....

Személy szerint én nagyon élveztem az idei 'Con-t. Itt voltak azok akikkel már egy éve nem találkoztam, s olyanok is akikkel még soha azelőtt. Voltak olyan előadások, melyek nem azt adták amit reméltünk, de a mérlegnek egyensúlyban kell lennie :) A táborítíz hangulata elérte a régi hangulatát, s "meglepő" módon másnap reggel mindenki elég korán lekerült a léghangos előadóterembe. :)...

bis: 2007. 07. 23. 19:58

Salgótarján, mint alkonyzóna és betonrengeteg!? Pedig ritka az ilyen környezettel megáldott város. Képzelnék el, ha kb. kilencven éve, az építések is meglátták volna - még megláthatják, a remény hal meg utoljára, bár néhány milliárdosra is szükség volna, aki mondjuk éppen nem gyémánttal kirakott, sarokban álló kerékpárt szeretne magának, hanem áldozna Salgótarján „átvarázslására”-, hogy az épületeket a környezetbe simulva építsék meg. Már el is képzeltem ☺☺☺

A lakóházak, az üzletek, a szórakozóhelyek a domboldalhoz simulnak, mintegy ráfekszenek a lankákra. A lakások egyik fele a földbe folytatódik, ahol csak lehet napenergiát, használnak. A házaknak tetőkertje van, sőt! az erkélyeken kiskertek, a házak oldalát futónövények borítják. Minden felé ives, szelíd formák! Csupa pázsit, sok a fa, a tuja, a rózsaliget. A hegyeket nem bontják el, és nem támasztják ki csúf betonfallal, nem irtják ki az autópálya miatt az erdőket, mert az út, a föld alatt fut. Nincs hang- és légszennyezés. A város fölé több helyen vízpermetező magasodik, melyet borostyánnal futtattak be és a forró nyári napokon a vízpermet hűsítően, hull alá a pázsitkockákon sétáló lakókra, és azokra a nagyvárosokban megfáradt emberekre, akik alig várták már, hogy Salgótarjánba utazhassanak. A várakat helyreállították, gyönyörű parkok, sövények, és nem drótkerítés veszi körül őket és a várak alatt futó, régen titkos folyosókról nyíló termekben, ifjúsági klubok kaptak helyet. ...

Elő a kreativitással! Meg kell írni a város vezetésének az ötleteid, az elképzeléseket, még azt is, ami ma még elképzelhetetlen.

És... Az Avana hirdessen grafikai pályázatot jövőre, olyan címmel mondjuk, hogy: Salgótarján átépítése a sci-fi fellegvárává, vagy valami hasonló.

sayed: 2007. 07. 23. 20:07

Kine, nem egyedül szelönynek volt ilyen véleménye - és szerintem félreérted a kritikát. Senki nem minősítette a

várost negatív irányba, ez az időhurok egy meghatározás rá, az alkonyzóna sem szellemi alkonyzóna. Fel van ott találva az időutazás és ennyi. Ezzel nincs értelme vitatkozni, mert valóban ez van. És ST nincs is messze, csupán 110 km kb, Békéscsaba pl. sokkal messzebb van és Pécs is. Előbbi helyet imádom és bármikor szívesen odaköltöznek, utóbbiban gyerekként voltam utójára és nem él róla bennem semmilyen eleven kép.

Bisos, benevezek: ST-t én álmaimban grafiti fővárosként tudom elképzelni. Csak így, egyszerűen, képekkel a betonfalakon. Szerintem remek lenne.

<http://fairylona.sfblogs.net/2007/07/23/a-hungaroconon-jartam/>

a HungaroConon jártam

Úgy bizony. Igaz, csak a második és a harmadik napon voltam ott, de így is nagyon jó volt. Ahogyan már Corpus is megjegyezte, a **hétvégén valóban Salgótarjánba látogattak az SFBlogs.net bloggerei**, még ha nem is teljes létszámban. Még a nagy meleg se tudott minket visszatartani, és jól is tettük, hogy mi is mentünk. Nagyon jó volt lent.

A tájékoztató kedvéért megjegyzem, hogy a **HungaroConon** voltam most Salgótarjánban, ami tulajdonképpen egy **évente megrendezett országos sci-fi találkozó**, amelyen a **Zsoldos Péter díjak** (novella és regény kategória) átadására is sor került, ill. a **Preyer Hugo novellapályázat** eredményét is itt hirdették ki. Idén grafikákat is díjaztak. A nyertesek listáját ld. [az AVANA Egyesület honlapján](#).

Az SFPortálos/SFBlogs-os talikról ismert **kemény mag (Jun, Sayed, Hackett, Sezlony, Sheenard, Benedek, és jómagam) mellett Corpus, Pippin, Balfrász és Peter Sanawad is jelen volt** a rendezvényen, és nagy örömmre szolgál, hogy velük is találkozhattam. Jó, hogy **Chelloveck**-et is elengedte az asszony, így velem is össze tudtunk futni egy kicsit szombat délután. (KissG hiányzott csak, ő most sajnos nem tudott jönni.)

Ezúton szeretnék **gratulálni, Antal Józsefnek** (aka Balfrász), **aki Diagnózis című regényével elnyerte az idei Zsoldos Péter díjat**.

A győztes novellistáknak szintén gratulálok. Az idei év nagy meglepetése az volt, hogy a Preyer győztesek mindegyike NŐ. Nagyon örülök, hogy a lányok így behúztak. Ami a Zsoldos Péter díj novella kategóriáját illeti, Lőricz L. László nyerte a díjat. (Kár, mert én nagyon szurkoltam László Zolinak. Viszont be

kell valljam, h Lőricz L. novelláját nem ismerem.)

A rendezvény maga alig büszkélkedhetett látogatókkal. A kiadók, a terjesztők és maguk a rajongók is hanyagolták a találkozót, igaz, az írók közül eljött jónéhány. (Azért közel sem voltak annyian, mint az *Írók, kiadók napján*, amit januárban Budapestre szerveztek az SFPortál fenntartói.)

Aki rendszeresen megfordul itt, biztosan nem lepődik meg azon, hogy **amint hazaértünk, máris élménybeszámoló írásba kezdtünk.** Chelloveck ért haza a leghamarabb, és ő látott neki elsőként. Ebből a bejegyzéséből elég sokat meg lehet tudni [a szombati napról](#), vasárnap este pedig Corpus is nekilátott megfogalmazni a lényegét (ld. [A magyar science fiction megtestesült.](#)). **Sokan voltak kritikusak a rendezvénnyel kapcsolatban**, és biztosan lesznek is még néhányan. **Nyilvánvaló, hogy van is mit megvitatni, ám ennek ellenére mindenki jól érezte magát.**

A HungaroCon lényege a társaság volt, a találkozás, a tábortűz mellett eltöltött este, amikor boroztunk, söröztünk, beszélgettünk és neveltünk...

A fotók folyamatosan kerülnek föl a netre. Néhányat láthattok [az SFPortál cikkében](#). (A többi pedig fölkerül majd az [SFWIW](#)-re, ahol nemsokára video interjúk is lesznek majd hazai sci-fi írókkal.)

WWW.SCFI.HU - FÓRUM

OLVASGATTAM ÉS MOST, IDÉZGETEK:

(a szerkesztő gyűjteménye, a nagybetűkkel szedett sorok a szerk. megjegyzései)

<http://www.solaria.hu/modules.php?name=Forums&file=viewtopic&t=24&postdays=0&postorder=desc&start=30>

Nem én mondtam, hogy komolytalan, Te mondd. Ha komolytalannak tekintem, saját magam is szemem köpöm, mint az SF-tábor egyik tagja.

Nagy hiba, ha mi magunk bagatellizáljuk el a Zsoldos-díjat. Lehet beszélni változásról, bármiről, de tökéletes rendszer önmagától nem lesz soha. Nagyon magyar betegség ez; vannak nemzetek, ahol a legkisebb településen, helyi ellenfelekkel szemben elért apró sikert is rendkívül fontosnak tekintik, mi meg az egyetlen hazai SF-díjat fikázzuk. Van ennek értelme?

Arról beszélünk a másik topikban, miért nem tartják irodalomnak a scifit. Itt egy aktuális új kérdés: miért nem becsuljuk meg a saját lehetőségeinket? Ma reggel szétnéztem a neten, és irdatlan hülyeségek egész során olvastam. Egy közös pontjuk volt: támadták a díjat és a díjazottat.

Nálunk valóban meg kell halnia az írónak ahhoz, hogy elismerjék?

Mért nem tudjuk azt mondani: gratulálok, kedves írórtárs.
..... Nem baj, ha nem tetszik, az a baj, ha nem vagyunk
vele tisztességesek.
.....Úgy gondolom, a Zsoldos-díj mellett, illetve a
díjazott mellett kiállni erkölcsi parancs; és a parancs
nem képezi vita tárgyát, kedves kollégáim.
L. N. Peters

HOGY EZÉRT LÁSZLÓ MIT KAPOTT!!!!

BekaBeka -Hajósinas

Csak ismételni tudom magam: légy szíves, engedd meg,
hogy azt kérdőjelezek meg, amit épp aznap szeretnék.
Olyan "körünk" meg nincs, ami a "sajátom" is lenne
(legfeljebb balfrász összeesküvéselméleteiben, de az meg
fikció).

FONTOS PONTJA A MEGJEGYZÉSNEK: AMIT ÉPP
AZNAP SZERETNÉK.
EZ UGYEBÁR AZÉRT ÖNMAGÁÉRT BESZÉL? ☺

Pippin - Vendég

Kedves onnai!
Nagyon örülök a hozzászólásodnak! Az egyesület tényleg
akkor válik kompetensé, ha tagjaivá válnak azok, akikért
létrejött.
szs úgy tűnik tesz egy kísérletet! Bizom abban, hogy nem
fog csalódottan eltűnni néhány hónap múlva. Merthogy
ezzel a lépésével céltáblává válik az nagyon valószínű. És
korántsem biztos, hogy az elképzeléseit képes lesz
megvalósítani. Ma Avana tagnak lenni nem kifizetődő,
sem erkölcsileg,... az anyagiakat inkább hagyjuk is. Én
nagyon szurkolok szs-nek

MERT, HOGY KÖZHASZNÚ, KISPÉNZŰ
EGYESÜLET. TAGJAI ÖNKÉNTES MUNKÁT
VÉGEZNEK, AMIÉRT SEMMIFÉLE
ELLENSZOLGÁLTATÁST NEM KAPNAK. AMI
PÉNZHEZ HOZZÁJUTUNK, AZT KIADVÁNYOKRA,
PÁLYÁZATAINK DÍJAZÁSÁRA FORDÍTJUK.

Onnai - Kikötői munkás

Ne haragudjatok, kamaszkorom óta olvasok Sf-et, de csak
kb 2 éve lógok a neten, szóval nem látom át még mindig a
viszonyokat. Tényleg nem értem, miért nincsenek benne a
hazai SF írók, kritikusok ebben az egyesületben. Van más
egyesület? Vagy nem érdekli őket? Ez a helyzet valahogy
annyira fura.

KEDVES ONSAI!
EZ A FOGJUK MEG, ÉS VIGYÉTEK TIPIKUS
ALAPHELYZETE. ☺ ☺

Laugh - Kikötői munkás

Azért nincs más díj, mert más nem akar ilyesmit
szervezni. A Szefantor is kiadott tavaly egy házi
"díjat", de az internetes szavazás miatt annak még
kisebb volt a súlya. Egyszer felmerült, hogy az
endlessdothu és az aurin közösen lehetnének egy díj
zsűrije - a magam részéről támogattam is volna ezt
a dolgot, ugyanis mindkét site kritikáit tisztelem
és nagyrabecsülöm -, de mindkét oldal megköszönte
és elhárította az ötletet.

Talán Béka bővebben is tudna beszélni arról, hogy
miért is látták így jónak. A magam részéről úgy
gondolom, hogy éppen a díjkiosztások utáni
acsarkodást, sárdobálást, szekértáborok egymásnak
feszülését akarták elkerülni. Látna, hogy mi folyik
minden évben a Zsoldos-díj után, ez teljességgel
érthető is, ki a fene szeretne célkeresztet rajzolni a
mellére.

A magam részéről tisztelem, becsülöm az Avana-t is,
hogy nem adta fel, és törekszenek arra, hogy
kikapaszzkodjon a díj igencsak megtépzott
renoméja.

Nem is igazán tartom fair eljárásnak, hogy
bizonyos személyek mindenáron próbálják
visszalökdödni...: látszik, hogy igyekeznek, a tavalyi
tanácsokból, javaslatokból több dolgot átvettek,
megfogadtak. Persze, ha valakinek csupán az a
célja, hogy a Zsoldos Péter-díj, mint olyan, szűnjön
meg, akkor megéri ezért évente meg-megújuló
erőfeszítéseket tenni.

A magam részéről a jelen honi helyzetben nem
látom reális lehetőségét, hogy a közeljövőben egy
új, tisztább, szárazabb, biztonságosabb díjat
alapítson egy egyesület, szerveződés, vagy egy
kiadó.

De nosza, áll a lehetőség mindenkinek.

KI A FENE SZERETNE CÉLKERESZTET RAJZOLNI
A MELLÉRE?

ÚGY LÁTSZIK AVANA.

SOKAN KÉRDEZTÉK, HOGYAN LEHET EZT BIRNI
„CÉRNÁVAL”???

☺

<http://corpus.sfblogs.net/>

RAZGLEDNICÁK – HUNGAROCON 2007.

Péntek hajnal. Két óra. A telefon ébreszt. Nem
hív senki. (Mobil, ébresztőre állítva. A modern
kor technikai csodája, amely már nem is csoda,
a mindennapok része, akár a laptop, ott nem
messze az asztalon, kinyitva, készenlétben
villog a led, úgy hagytam az este, magam sem
tudva, dolgozni akarok még, vagy inkább
aludnom kellene!)

Kikapcsolom a mobilt, és még aludni próbálok.
Még mindig nem tudom, megyek-e.
Képlékeny, hirtelen változó körülöttem minden
már hetek óta, nem is merek elhatározni
semmit, csak sodródok, néha megrettenek,
hogy rossz irányba, küzdeni próbálok, de aztán
feladom. Viszont így sem jobb.

Hajnal négy. Nem ébreszt semmi, csak a
szokásos érzés. Félelem, rettegés és zürzavar
szorító béklyója. Döntök - de nem is, csak
megragadom a lehetőséget, mint kisgyermek a

feléje nyújtott játékot -, s egy fél óra múlva már a kocsiban ülök. A világ még szürke, akár a Sin City fojtogató, depressziós világa ölelne körül. Még minden csendes. Az utca, és a főút is. Magam mögött hagyom az utolsó házat is. Szeretném örökre mindet, de nem lehet. Már a hazatérésre gondolok. Nyomaszt, pedig nem kellene.

Hat óra. A város. Nem csendes, már nagyon is él. Itt meg kell állnom, dolgom van, nem is tudom, hagyni kellene-e, befejezni, megoldani végre, vagy tán el sem kellett volna kezdeni? Az Időre gondolok, és arra, novellákat írok, amelyben az időutazás olyan természetes, mint a friss, meleg kenyér itt előttem, abban a furgonban - most pakolják ki épp a bolt elé, a járdára! -, minden gondomat megoldaná, akár hátra, akár előre ugranék most. Egy hajléktalan áll a zebránál. Kezében sorsa, dugig tömött, mocskos rafia-szatyor. Megrettenek! A jövőtől! Este hat. Indulás tovább. Már nincs olyan meleg, és az eszem is menedéket talál. Még két nap. Két nap menekvés, halasztás, holtidő, ahol nem történik - történhet! - semmi rossz. Novemberben már megtettem az utat, hosszú volt akkor is, most is az lett. És ez jó! "Úton lenni az élet". Most új értelmet kap a mondat. Értelmet, és ez a lényeg. Mert abból most kevés van.

Salgótarján, éjszaka. Nem csendes a város, most él csak, gondolom a panel és a beton csak szorozza a csúcshőmérsékletet, az emberek alig várják az estét, hogy az utcára csődülve bepótolják, amit napközben - elhalasztanak? -, elmulasztanak. Talán az este nekik is a remény, a menekvés. Túlélik a nappalt, hogy tisztavirág módjára kerengve, dőzsölve, habzsolva élvezzék az estét, erőt gyűjtve a másnaphoz, hogy újra este lehessen. (Most arra gondolok, kivetítem szorongásomat, depressziómat másokra, akik nem ezen gondolkodnak, vagy inkább nem is gondolkodnak ilyeneken.)

Ildikó a kollégium bejáratánál áll. Fáradt, látom rajta, talán haragszik is, fut át rajtam a gondolat. Beszélünk néhány szót, van, amit megmagyarázok, van amit nem. Ő nem kérdez. A kollégium olyan, mint egy időutazás. Középiskolás és főiskolás éveimre emlékeztet. Lám, lám! Még időgép sem kell. Elég egy ország meghasonlása a huszadik század történelmi viharaiban hánykolódva. Egy város meghasonlása, amit a jövőnek szántak, egy város, amiből múlt lett, mikor eljött a jövő, úgy, hogy talán nem is volt jelene.

Már ég a tábortűz. Vastag Zolit keresem, mint egy biztos pontot. Nem látom a sötétben, pedig ott ül tőlem pár méterre. Aztán meglátom. És hirtelen feloldódik valami. Beszélgetünk, lassan a társaság nagy része is kibontakozik a homályból, sör kerül elő, mi van veled kérdések, a HungaroCon, a sci-fi, anekdoták, viccek, majd az élet nagy kérdései. Az első este megvolt, hajnalig tartott.

A HungaroCon második napja, nekem az első. A művközpont. Kondicionált, és ez most kifejezetten előny. (Pedig nem bírom, allergiám van róle!!!!) Új cél a mai napra. Chelloveck azt írta, ma jön. Várom. Közben előadások, majd elmegyünk Zolival dumálni. Végigbeszéljük az egész délelőttöt. Avanáról, HungaroCon-ról, scifiről, Abyss-magazintról folyik a szó. Kesergünk, hogy kevesen vannak. De már a jövőt tervezzük. Ez jó. Megismertem Honfy Ágnes is. Ez is jó! Nagyon jó! Tony hazament, de vasárnap jön vissza. Átkozom magam, hogy a Diagnózisom otthon maradt.

Délután Ildikó szól, hogy nem tudja levezetni a díjátadást. Pocsai Laci megvigasztal. - Te vagy az elnökhelyettes - mondja. Nincs mit tenni. Farmerban, pólóban ki kell állnom felkonferálni a hazai SF élet legjobban várt eseményét. F*sz*! Szerencsére, Csák Tomi elegánsabb. Ez reményt ad! : Aláírom az okleveleket, és eszembe jut, hogy Tony-ról alig egy éve még azt sem tudtam, hogy a világon van, L.L.L.-hez pedig több mint tíz éve elküldtem a novelláimat. Fura a világ, a sors, és helyzet. Végül szerencsére Tomi "aktivizálja" magát, és levezeti az eseményt. Azt mondja a végén, hogy nagyon égett. Nem. Én égtém volna, ha nekem kell levezetni! :

Vacsora. Utánam szalad egy nagydarab, mackós kölyök. Vankó András vagyok - mondja. Bevallom, abban a pillanatban fingom nem volt, ki ő. Aztán lassan rájöttem. A Terra üdvöskéje. Egy "kölyök", aki már 17 évesen "villogtatja" a fogait. Amíg a kávézóban beszélgetünk arra gondolok, remélem, megérem, hogy a regényét olvasom. (Nem azt a kérdés, ír-e majd regényt, és hogy azt kiadják-e, csak megérjem!) Meg arra, hogy talán jobb közegben kezd, mint én. Nem épp a sci-fi és az ország haldoklása közben próbálkozik, hanem egy talán jobb korszakban. Kívánom neki! Ja! És amint kiálltam, és bemutatkoztam, egy csomó más embernek leesett, ki vagyok. Jó volt látni, hogy páran örültek az én "megtestesülésemnek" is! : Necrot is megismertem. Nagyon akar írni!

Látszik rajta! Úgy legyen! (Irigylem, hogy még ennyi idő áll előttük. Csúnya szokás, de így van!)

A szombat estét már leírtam, talán Sheenard újszerű nyársalási technikáját emelhetném ki még mint kuriózumot. Később Bihari Peti is megpróbálkozott vele, az övé viszont nem volt olyan kifinomult. De a lényeg ugyan az maradt. Itt is szénné égett a szalonna, hagyma kolbász, amott is. Csak más időintervallum alatt. Heim Attila ott derült mellettünk mindkét próbálkozáson. Megtehetette. Előtte szép hagyományos módon megsütötte a maga szalonnáját, és jól belakmározott belőle. Hát igen. "Járt utat járatlanért..."

Vasárnap az íróolvasómra készültem lelkiekben. Testiekben az sfportal talik Salgótajánba kihelyezett rendkívüli ülésén, az egyik pizzéria teraszán. Sheenard kiugrott élményt beszámolni a "táltosról". A lényeg a blogjában. Közeledett az idő, Sheenard+F. Tóth Benedek íróolvasó. Ott akartam lenni, elindultunk hát. Közben összefutok Vankó Andrissal. Sommás véleménye van az előadásokról. "Futóbolondok". Még ma is hangosan felröhögtem, amikor eszembe jutott. Szélesi, F. Tóth a pódiumon. Sanyi keveset beszél magáról, pedig engem érdekelne. De nem kérdezek. Hallgatom Benedeket. Nekem bejön. Nem fennhéjázó, kellően józan és szerény. Nem ilyenek gondoltam. Megint bejött a jelmondatom: "Csak az optimista ember nem tud kellemesen csalódn!"

Vankó Andris oldalba bökö és az ajtó felé int. Egy nagydarab, szakállas fazon néz be az ajtón, fején amerikai zászló. - Tony! - súgja Andris, de ekkor már tudom. Kimegyek, hogy beszélhessek vele. (Már mint Tonyval.)

Legalább annyira megőrül nekem, mint én annak, hogy ő megőrül nekem. Beülünk egy helyre, beszélgetünk. Ilyennek képzeltem. Egy ívásúak vagyunk, egy időből, hasonló múlttal. Nem is csoda. Milyen is lehetne más!

Íróolvasóm. Az első. Izgultam. Ahhoz képest, hogy azt hittem, senki sem marad itt már vasárnap délutánra, egész szép létszám van jelen. Vagy tíz embert számoltam össze. Maruzs Éva mellett ülni megtiszteltetés. Megtiszteltetés az is, hogy velem szemben F. Tóth Benedek, Szélesi Sándor, Antal József, Bihari Péter, Heim Attila, ha valakit kihagytam, bocs. Elmondom a Su történetét. Néhányan bölintanak. Olvasták!!!! Ez jól esik. Amit bánok, hogy a válaszaimra kicsit rányomta a bélyegét a mostani hangulatom.

Remélem, nem tűntem okoskodónak, olyannak, aki megpróbálja eljátszani az író szerepét, holott nem is az. Mondom is, hogy nem tartom magam annak, mire Tony hevesen bólogat, hogy de bizony az vagyok. Jó, hogy hisz bennem.

Záróakkord, beszélgetés és ebéd egy kávézó teraszán. Tony, Vankó, mi, majd az sfportalos csapat. Sanyi videó interjú készíti Antal Józseffel, majd Hackettel. Aztán beszélgetünk még. Jön Vastag Zoli, de ő elköszön, indul haza.

Mi is elköszönünk, és indulunk. Hosszú, fárasztó autótúrát. Út kelet felé, miközben a Nap lassan lecsúszik az égről a hátunk mögött. Minden város egy "még csak itt" gondolat, és ahogy fogynak a kilométerek, úgy fogy az erő, amelyet az elmúlt két napban ajándékként kaptam. Gyöngyösön még el sem tévedünk, nem úgy, mint jövet, pedig jó lett volna az a kis idő is. Hogy mire, nem tudom. Jó lett volna!

És mire végleg elfogy az út alattam, mikor megállok a kapu előtt, újra szürke a világ. És sötét. Sin City. Nem a bűn a lényeg. Hanem aki elköveti...

Leülök még a laptop elé. Gyorsan írok a blogomba. Véget ért a HungaroCon. Otthon voltam. Csak kevés ideig.

B. KÓSA KATALIN LEVELE

Most hosszabb élménybeszámolót nem írok, csak egy rövid, szubjektív értékelést az idei H-conról.

Ami nem tetszett ;

- Kevesen voltunk...

- A tábortűznél kevés volt a sör.

- A frei káféban nem kaptunk sütit...

Na, de komolyra fordítva a szót, volt olyan is, ami kimondottan tetszett.

Tetszett az egész kis város. Szépen meg van csinálva, Pécshez képest kimondottan tiszta és rendezett. Különösen tetszik a jól használható, otthonos főtér. A pécsi Széchenyi tér ugyan sokkal szebb amúgy látványilag, de szinte használhatatlan, általában elég kihalt.

Különösen remek volt a tér sarkában az a kis kínai vendéglő, ahol a Frei káfé után megvizsgálhattuk a gyomrunkat.

Nagyon jó ötlet volt az író-olvasó találkozók megrendezése. Mindhárom kettős igen érdekeseket mondott, érdemes volt őket meghallgatni. Ilyeneket a jövőben is jó lenne szervezni, hiszen az olvasók, a jelenlevők kíváncsiak az eddig még nem túl sokat publikált szerzőkre is. Ilyenek pedig vagyunk bőven, kitelik belőlünk még jónéhány kétfős csapat.

Az előadások elég érdekesek voltak, de némelyik csalódást okozott.

Talán menjünk időrendi sorrendben !

- Balogh Béla ő másfél óra helyett két és fél órát vett igénybe. Erre talán jobban oda kéne figyelni. Az előadása vége felé már olyan zónában járt, ami nekem "lila"...de ez izlés dolga.

- A saját előadásomat, ami tetemes csúszással kezdődött, nem minősítem, ezt majd megteszik mások. Mindenesetre az jól esett, hogy amíg én beszéltem, addig nem volt mászkálás, és többen is kérdezték, hogy hol lehetne majd elolvasni.

- Garzó László előadása kellemes meglepetés volt, érdekesebb volt, mint vártam.

- Sánta Csaba előadása nekem túl volt az egyértelműn...inkább nem mondom semmit.

- Bihari Péter semmi újat, vagy érdekeset nem mondott, mégis szívesen hallgattuk, és a hallgatóságot sikerült bevonnia a beszélgetésbe.

- Trethon Judit előadása parádés volt. Sok olyan dolgot láttunk és hallottunk, amit nem is gondoltunk volna.

- Máté Imre kár, hogy nem regényíró. Elmélete izgalmas, érdekes, de nekem egy kicsit "lila".

- Szincsák Istvántól azt hiszem valami egészen mást vártunk. Beletévedt ő is a "lila zónába" ahelyett, hogy az ősmagyar hitvilágról beszélt volna.

Azt hiszem egyszuszra ennyi elég...de persze ezzel még nincs kimerítve ez a téma.

Pusz! Kati

NYILVÁNOS KÖSZÖNET

Az AVANA Egyesület minden tagja nevében köszönjük meghirdetett pályázataink zsűritagjainak, előadó vendégeinknek, és íróinknak, hogy a Hungarocon országos sci-fi találkozón előadást, szereplést vállaltak és hasznos információkkal gazdagították a rendezvényre ellátogatók ismereteit! Köszönjük munkájukat, és azt, hogy rendezvényünket megtisztelték jelenlétükkel!

Zsűritagjaink:

DR. S, SÁRDI MARGIT, MANDICS GYÖRGY,
PUSZTAY ISTVÁN, MARSCHALKÓ ZSOLT,
ZSOLDOS DÁVID, CSÁK TAMÁS.

Előadó vendégeink voltak:

BALOGH BÉLA, B. KÓSA KATALIN, GARZÓ
LÁSZLÓ, SÁNTA CSABA, BIHARI PÉTER,
TRETTHON JUDIT, MÁTÉ IMRE, SZÍNCSÁK
ISTVÁN.

Író vendégeink voltak:

HONFY ÁGNES ILONA, ANTAL JÓZSEF,
SZÉLES SÁNDOR, F. TÓTH BENEDEK,
MARUZS ÉVA, CSUPOR BÉLA.

Köszönettel tartozunk:

Salgótarján Megyei J. Város Önkormányzatának,
a József Attila Művelődési és Konferencia

Központnak, A salgótarjáni **Civil Ház**,nak és **Szabó Leventének**, amiért bizalmukról biztosítva, az Avana Egyesületet minden tekintetben támogatták és így az országos sci-fi találkozót, megrendezhettük.

Köszönet a **BEHOLDER Kft**-nek és az **AGAVE Könyvek Kft**-nek a sok szép könyvért, amelyet rendezvényünk támogatására adományoztak az Avana Egyesületnek!

Köszönet azon vállalkozóknak, akik gondoskodtak arról, hogy vendégeink otthonosan érezhették magukat rendezvényünkön!

Vállalkozó támogatóink voltak:

SZILAS DRINK KFT. – SZILASPOGONY

SZÉLES & SZÉLES KFT - B.GYARMAT

**Palóc
SÖR**

PALÓCBROT SÜTŐIPARI RT. – S.TARJÁN

PANNONDRINK és MILLENNIUM
Élelmiszeripari és Kereskedelmi Kft.- PÁSZTÓ

Az Avana Egyesület Számlaszáma:

HÁROMKŐ TAKARÉKSZÖVETKEZET
SALGÓTARJÁN

64100184 – 11032814

Éves tagsági díjunk – 3000,- Ft – erre a számlára
fizethető be.

KÉRJÜK, TÁMOGASSA AZ AVANA
KÖZHASZNÚ TEVÉKENYSÉGÉT Adószámunk:
18635212-1-12

AVANA SF Hírlevél VI. évfolyam 8. szám (88.)
2007. AUGUSZTUS
Felelős kiadó, szerkesztő: Bódi Ildikó
3100 Salgótarján Fáy András krt. 86.
Telefon: 06-32/ 317-496; 06-20/974-17-81
AVANA Egyesület
József Attila Művelődési és Konferencia Központ
3100 Salgótarján, Fő tér 5.
bodi.ildiko@chello.hu

Munkatársak: Honfy Ágnes, Hegedűs Ilona, László Zoltán,
Csupor Béla, B. Kósa Katalin
Grafika: Heim Attila

Megjelenik 300 példányban
A kiadvány szabadon terjeszthető.